

Mladen Berić
1885 - 1935

Mladen Berić rođen je u Badovincima kod Šapca 1885. godine. Pošto je završio srednju školu, Berić je bio student kod Mihaila Petrovića.

Kao odlično diplomiranog studenta Petrović ga je izabrao za asistenta teorijske matematike 1910. Bio je suplent prve beogradske gimnazije i istovremeno je radio kao asistent dnevničar. Na predlog Mihaila Petrovića i Milutina Milankovića izabran je 1912. za docenta matematike, dok je 1919. izabran za vanrednog profesora. Posle prvog svetskog rata, M. Petrović je sa M. Berićem održao skraćene kurseve za studente matematike koji su bili ometeni ratom i za te kurseve postoje studentska litografisana skripta. Bio je rukovodilac Opšte državne statistike. Sticajem životnih okolnosti Berić je 1921. godine morao da napusti univerzitet, posle čega se više nije bavio matematikom. Umro je u Beogradu 1935.

Inspirisan poligonalnom metodom M. Petrovića, odbranio je 1912. doktorsku disertaciju pod nazivom *Figurativni poligoni diferencijalnih jednačina prvog reda i njihova veza sa osobinama integrala*. Ona sadrži: definiciju figurativnih tačaka i figurativnog poligona, kao i drugih izraza vezanih za poligon; definiciju asimptota pojedinih grana funkcije koja je definisana datom diferencijalnom jednačinom u blizini date tačke; pokazuje kako se dobijaju asimptote drugog, trećeg, itd. reda, i kako se iz njih dobija red, koji predstavlja traženo rešenje, odnosno granu tog rešenja koju smo izabrali za razvijanje u red; primenu na nekoliko problema analitičke teorije diferencijalnih jednačina prvog reda. Posle toga posmatra se varijacija integracione konstante, pa se dobijaju razne teoreme o pokretnosti i nepokretnosti singulariteta. On je prvi doktor matematičkih nauka na Univerzitetu u Beogradu.

Direktno nadahnut Milankovićevim geometrijskim tumačenjem beskonačnog geometrijskog reda, Berić je napisao rad *Razmatranje o konvergenciji i divergenciji redova* i objavio ga u "Glasu" SANU 1921, posle Petrovićevog i Milankovićevog prikaza rada na skupu Akademije prirodnih nauka i njihovog predloga da se rad objavi u "Glasu". Taj rad spada u grupu radova koji su reafirmisali, proširili i produbili geometrijske metode u proučavanju beskonačnih redova i time potvrdili da se uporedo sa analitičkim metodama mogu uspešno koristiti i geometrijske metode u tom proučavanju. Objavio je još neke radove iz oblasti svoje struke.

Tekst je preuzet iz knjige E. Stipanica